LISTY

www.dubodiel.sk Obec Dubodiel • ročník XI • číslo 2 • december 2016

Milí spoluobčania.

Chcem vám všetkým úprimne poďakovať za pomoc a podporu pri budovaní našej obce. Prajem vám požehnané a príjemné prežitie vianočných sviatkov. Nech vás ticho Vianoc naplní pravým pokojom, radosťou, láskou, zdravím a božím požehnaním po celý nový rok.

Starosta obce

PREČO AKO DIEŤA?

Keď sa raz Alfonz Albuquerque, dobyvateľ Indie, dostal so svojou flotilou do veľkej morskej búrky, zobral na ruky dieťa, ktoré bolo na lodi, pozdvihol ho k nebu a nahlas sa modlil: *„Bože, sme hriešnici a zasluhujeme si smrť, ale toto dieťa je nevinné. Pre neho odpusť nám, vinníkom!“* Búrka ustala a flotila bola zachránená. Veľkou vecou pre nás, kresťanov, je to, že odkedy sa Boží Syn stal človekom, môžeme zo zeme predkladať Nebeskému Otcovi nie hocijaké dieťa, ale Božie Dieťa, najsvätejšiu a najnevinnejšiu bytosť neba i zeme.

Čas adventu a Vianoc opätovne ponúka každému príležitosť prijať do života Ježiša a pozdvihnúť ho ponad všetky svoje takzvané životné istoty či obavy, strachy alebo hriechy a slabosti. Jeho osud má každý vo svojich rukách. Prajem všetkým, aby ho mali aj vo svojom náručí srdci.

V homílii Svätého Otca Františka 27. decembra 2015 zaznelo: *„Je dôležité pre naše rodiny putovať spoločne, spoločne kráčať, mať pred sebou cieľ, ktorý chceme dosiahnuť. Vieme, že máme spoločnú cestu, ktorou nám treba ísť. Je to cesta, kde sa stretávame so starosťami, ale prináša aj radosť a útechu. Rodina je prirodzeným prostredím životného putovania. Tam v rodine, kde vládne láska, mala by vládnuť aj istota, že jeden druhého chápeme, aj keď zlyháme či sa dopustíme chyby a že môžeme počítať s odpustením.“*

Prajem všetkým požehnanú dobu adventnú a milostiplné sviatky narodenia Spasiteľa.

Mgr. Peter Bajzík, správca farnosti

Vážení spoluobčania,

uplynulý polrok naša obec uskutočnila viacero aktivít zameraných na jej zušľachtenie, oživenie a rozvoj. Záujem zo strany mladých ľudí o stavebné pozemky nás primäl k rozhodnutiu preložiť plánovanú individuálnu bytovú výstavbu v časti Galanda z dôvodu jej zdĺhavosti (prekládka káblov, neukončené dedičské konanie po jednom zo zomrelých vlastníkov) do inej časti obce. Spolu s obecným zastupiteľstvom sme vybrali lokalitu Za školou. Výhodou spomínanej lokality je, že pozemky, na ktorých bude stáť 14 rodinných domov, sú vo výlučnom vlastníctve obce. Víťazná firma 3D Partners, s. r. o., Trenčín vyhotovila projektovú dokumentáciu. Prebehlo územné konanie a v súčasnosti prebieha stavebné konanie. V dohľadnej dobe vyhlasujeme súťaž na výber zhotoviteľa prístupových komunikácií, vrátane všetkých inžinierskych sietí.

V letných mesiacoch sme zrealizovali plánovanú II. etapu regulácie tepla, a to v objektoch základnej školy a kultúrneho domu. Sme presvedčení, že investované náklady nám prinesú úsporu tepla a s tým súvisiacu úsporu finančných prostriedkov.

V rámci opráv a údržby verejných budov a priestranstiev sme opravili fasádu domu smútku a pristavili prístrešok, opravili múrik a oplotenie cintorína, položili novú dlažbu a opravili fasádu obecného úradu, opravili priestory hasičskej zbrojnice. V nájomných domoch sme opravili plynový kotol a vymenili časť potrubia, ktoré bolo v havarijnom stave.

Augustová búrka a s ňou súvisiace, nie často vídané množstvo spadnutej vody v tak krátkom časovom horizonte, nám spôsobila nemalé problémy. Zaplavené rôzne časti obce, poškodené koryto potoka, zaplavená kyselka. Aby sme čo najviac dažďovej vody presmerovali do potoka, v hornom konci sme prekopali cestu a osadili korugovanú, odvodňovaciu rúru s veľkým priemerom. Pracovníci Povodia Hornej Nitry (zatiaľ len provizórne) opravili časť vymletých brehov potokov a na kyselke sa uskutočnila veľká brigáda na odstraňovaní nánosov bahna, kamenia a konárov stromov.

Miestne cestné komunikácie nie sú v dobrom technickom stave. V lete sme opravili časť výtlkov najmä v hornej časti obce. Nakoľko sú cesty patriace obci dlhodobo poškodzované nákladnými autami, zvážajúcimi drevo z miestnych lesov, požiadali sme Štátne lesy, š. p., Banská Bystrica o pridelenie mimoriadneho finančného príspevku na ich opravu. Pozdĺž ciest sme natreli zábradlie.

Trenčianskemu samosprávnemu kraju sme adresovali žiadosť o pridelenie finančných prostriedkov na prekrytie kanála na Galande. Naša žiadosť je evidovaná a podľa objemu finančných prostriedkov pridelených Správe ciest v Trenčíne sa bude riešiť.

Obecné zastupiteľstvo v spolupráci so stavebnou komisiou pripravuje zmenu a doplnenie územného plánu obce. ÚP v súčasnej podobe už nie je postačujúci. Je nutné do neho zahrnúť čo najviac lokalít určených na výstavbu rodinných domov a zmeniť percentuálne zastúpenie zastavanej plochy a zelene.

Veľkým problémom, nielen pre našu obec, je čerpanie finančných prostriedkov z európskych štrukturálnych fondov. Ako som informoval už v predchádzajúcom období, naša obec sa zapojila do dvoch výziev z programu rozvoja vidieka – rekonštrukcia MK Závršie a zateplenie a oprava strechy KD. Výzva na zateplenie bola úplne zrušená a výzvy týkajúce sa komunikácií majú kompetentné orgány prehodnocovať v januári. V prípade, že nám nebudú pridelené finančné prostriedky ani z tejto výzvy, obec vybuduje cestu na vlastné náklady.

Na zlepšenie vybavenosti verejných budov sme zakúpili do priestorov kultúrneho domu 25 ks nových stolov a do kuchyne veľkú gastrochladničku. Zrekonštruovali sme priestory obecnej knižnice, ktoré boli v nevyhovujúcom stave. Knižný fond sme rozšírili zakúpením nových kníh. Zostáva nám už len dúfať, že knižnicu budú čitatelia navštevovať oveľa viac, ako doteraz.

V obci sa konalo viacero zaujímavých kultúrno-spoločenských podujatí. Z tých najväčších spomeniem Vinohrátky, oslavy 90. výročia DHZ, Farský deň, Stretnutie na dubodielskej kyselke – akcia miestneho klubu dôchodcov a Poľovníckeho združenia Hradište a oslavy 50. výročia otvorenia novej školskej budovy. Všetky spomínané akcie boli veľmi vydarené, za čo patrí ich organizátorom úprimná vďaka.

Okrem spomínaných aktivít riešime v súčasnosti modernizáciu verejného osvetlenia, postupné pokladanie kanalizačných rúr, v spolupráci so štátnym stavebným dohľadom postupné odstraňovanie starých, bezpečnosť ohrozujúcich stavieb a veľa iných činností, ktoré sú nevyhnutné pri zveľadení našej obce.

Všetkým poslancom, členom komisií, členom spoločenských organizácií a spoluobčanom, ktorí akokoľvek obci pomohli, srdečne ďakujem.

Mgr. Anton Prechádzka, starosta obce

ŽIVOT BEZ POŠTY...?

V našej obci by sme si nevedeli predstaviť život bez POŠTY. Niektorí z nás ju navštívia takmer každý deň, aby sa dozvedeli novinky z dennej tlače. Predaj novín, časopisov, pohľadníc, podávanie listov a balíkov, platenie poštových poukážok a inkasa, vyplácanie dôchodkov je samozrejmosťou.

No v dnešnej dobe Slovenská pošta poskytuje oveľa viac služieb, ktoré nie sú našim zákazníkom až tak známe. Mnohí ste ešte prekvapení, keď vám ponúkam žreby (iní si už na ne zvykli), nového poštového operátora 4-ku (0,04 €/min), dobíjanie kreditu, výber peňažnej hotovosti, poštovú kartu, SIPO, poistenie a taktiež produkty Poštovej banky – účty, vkladné knižky, poistenia a úvery. Toto sú hlavné produkty, ktoré sú náplňou našej poštárskej práce.

Ja, ako poštová doručovateľka, mám veľmi rada svoju prácu, ktorú už vykonávam takmer 20 rokov. K mojej pracovnej spokojnosti prispievate hlavne vy, občania našej dedinky, s ktorými som každý deň v kontakte, či sneží, prší, fúka, alebo svieti slniečko (alebo vo dvore štekajú psy). Dúfam, milí spoluobčania, že aj naďalej zostanete vernými zákazníkmi našej pošty.

Angela Žáčiková, poštová doručovateľka

VŠETKY CESTY VEDÚ DO RÍMA

V mimoriadnom Svätom roku milosrdenstva zorganizoval duchovný správca našej farnosti púť do Ríma. Väčšina pútnikov bola z Dubodiela, ďalší z filiálky Veľká Hradná. Vekové zloženie: mladí, starší aj skôr narodení, ktorí boli v prevahe.

Odchádzali sme v nedeľu 8. mája od nášho kostolíka autobusom – cestovkou Viver Trade z Humenného.

Prvý deň sme sa zastavili v Asisi, kde žil sv. František a sv. Klára.

V Ríme sme boli ubytovaní v hotelovom komplexe Fraterna-Domus, asi 30 kilometrov od Vatikánu, kam sme sa presúvali vlakom a metrom. Kým sme si zvykli, zažili sme dosť humorných situácií. Navštívili sme všetky baziliky a prešli všetkými svätými bránami. Veľký duchovný zážitok sme mali v Chráme sv. Petra na svätej omši, ktorú celebroval náš duchovný otec a chrámom zneli naše slovenské piesne. Aj audiencia so Svätým Otcom Františkom bola obohacujúca.

Prešli sme všetky známe historické pamiatky. Každý večer sme sa vracali „domov“ unavení na tele, ale povzbudení na duchu.

Sprievodcu nám robili náš duchovný otec a Lukáš Dudo, jeden z vodičov autobusu. Často nám pripravili nečakané, ale milé prekvapenia. Domov nám cesta ubiehala v dobrej nálade s modlitbami a piesňami na perách. Vrátili sme sa 13. mája. Pút fotograficky zdokumentoval a spracoval na DVD pán Emil Lobotka z Veľkej Hradnej.

Sme vďační Pánu Bohu za všetky získané milosti a nášmu duchovnému otcovi Mgr. Petrovi Bajzíkovi za nezabudnuteľnú púť do Ríma.

Za pútnikov napísala

Mária Petríková

VÝLET NA INOVEC

V tomto roku nám jarné počasie prinieslo časté dažde a búrky a dosť ťažko sme hľadali termín na plánovaný výlet na Inovec. Rozhodnutie padlo na nedeľu 26. júna. Členky Klubu žien v Dubodiele a členovia ich rodín sa v tento deň vydali na cestu na „náš“ Inovec.

Zvolili sme pohodlnejší spôsob a dali sme sa vyviezť malým autobusom ku chate. To ale nebol náš konečný cieľ, chceli sme sa dostať až ku kóte a k rozhľadni. Aby sme sa prejavili ako zdatní turisti, tento úsek sme si prešli pešo. Nestále počasie nesklamalo a hore nás čakala hustá hmla, ktorá nám zabránila užiť si výhľad z vrcholu Inovca. Hmla sa našťastie čoskoro rozplynula a vládu prebralo slnko, ktoré nám hneď vylepšilo náladu.

Príjemne unavení, ale spokojní sme dorazili na chatu a posedeli sme si pri občerstvení z chatárovej kuchyne. Prešli sme si okolie chaty a obzreli si, čo sa tu zmenilo od nášho posledného spoločného výletu spred troch rokov.

Potom sme sa vydali na spiatočnú cestu, ktorú sme úspešne zvládli aj vďaka vodičovi nášho autobusu Vladkovi Malecovi, ktorý nás spoľahlivo dopravil domov. S naším výletom sme boli spokojní a tešili sme sa zo spoločne stráveného dňa v prírode.

Mária Petríková

DUBODIELSKA KYSELKA PO ROKOCH OPAŤ OŽILA

Leto, čas oddychu, prázdnin, dovoleniek. Čas, keď si ľudia nájdu chvíľu aj pre seba, rodinu a priateľov.

Takým dňom bol 29. júl 2016, kedy sa po mnohých rokoch stretli na dubodielskej kyselke priatelia, susedia, rodiny a predstavitelia obce.

Myšlienka posedenia pri guláši zaujala členov Klubu dôchodcov Dubodiel a chceli ju zrealizovať. Za miesto podujatia zvolili dubodielsku kyselku. Vďaka ochotným a pohotovým členom Poľovníckeho združenia Hradište sa mohla uskutočniť.

Od pondelka pred plánovanou akciou členovia klubu dôchodcov a poľovníci z Dubodiela čistili a upravovali priestranstvo v okolí vybetónovanej plochy aj samotného prameňa kyselky. Priestranstvo kyselky mnohým (hlavne starším) stále symbolizuje miesto výborných tanečných zábav, ktoré mali niekoľkoročnú tradíciu, aj miesto rodinných výletov a opekačiek.

Všetci brigádnici, ktorí toto podujatie chystali, vložili doň nielen časť seba, ale aj svoje spomienky. Dobrý nápad podporil aj starosta obce, ktorý okrem materiálnej pomoci zabezpečil dopravu pre dôchodcov. Výborný poľovnícky guláš všetkým chutil. Nechýbali ani domáce koláčiky, ktoré napiekli šikovné dôchodkyne a dobre padlo okrem kyselky aj čapované pivko. Účastníci si to vychutnávali v príjemnom posedení, stoly a lavice zabezpečili poľovníci, o dobrú náladu, hudbu a spev sa starali členovia Dubienky.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa ochotne zapojili do organizovania celého podujatia, ktorí akokoľvek pomohli a vytvorili výbornú atmosféru, osobitne dvom hlavným aktivistom, Františkovi Balážovi za klub dôchodcov a Dušanovi Petríkovi za členov Poľovníckeho združenia Hradište.

Veľmi ste nás potešili všetci, ktorí ste sa posedenia pri guláši zúčastnili a vyjadrili svoju spokojnosť. Potešilo nás to a povzbudilo. Tak sme si po rokoch opäť pripomenuli jedno krásne zákutie našej rodnej obce, ktoré slúži mnohým návštevníkom znamenitou a jedinečnou minerálnou vodou.

Veríme, že po úprave okolia bude naďalej vyhľadávaným miestom.

Ľ. Šťastná

KYSELKA PO ZÁPLAVÁCH...

V auguste t. r. po výdatných dažďoch a následnej záplave, sa naša dubodielska kyselka premenila na „mesačnú krajinu“. Prameň kyselky sa ocitol pod nánosmi bahna, kameňa a konárov stromov.

Starosta obce zorganizoval brigádu a dobrovoľníci z radov mladých ľudí, ale aj dôchodcov sa pustili do namáhavej práce. Za pomoci techniky sa im podarilo odpratať nánosy, prehĺbiť potok, upraviť a očistiť okolie a prameň kyselky tak, aby znovu slúžila nám všetkým na oddych a osvieženie.

Ďakujeme.

JP

... TAKÉ OBYČAJNÉ STRETNUTIA

Naši predkovia, aj napriek skromnejším podmienkam, žili pestrým spoločenským životom.

Páračky, priadky, ľudové veselice, všade sa ľudia stretávali, rozprávali, oddýchli si od roboty. Hoci naša životná úroveň vzrástla, my ostávame zavretí v byte pri televízore, izolovaní od ostatného sveta, hádam z pohodlnosti a niekedy s nostalgiou spomíname na pekné zvyky našich starých materí. Obyčajné ľudské stretnutia niektorým však chýbajú.

Návštevy sú stretnutia s priateľmi, pred ktorými sa nemusíme pretvarovať. Keď vytvoríme atmosféru, v ktorej môžeme odhodiť starosti, porozprávať sa o veciach a dianí okolo nás, má stretnutie hlbší zmysel. To v nás umocňuje pocit, že život je krajší a ľahšie znášame aj jeho temnejšie stránky.

Preto vznikol aj náš klub dôchodcov, kde sa môžeme stretnúť, porozprávať, pripomenúť si oslávencov, pozrieť fotodokumentáciu z akcií konaných v obci. Tí, čo majú záujem, učia sa pracovať s počítačom. Ale naši členovia – muži sa ochotne zapojili do brigády pri úprave priestranstva pred výsadbou na námestí, čistenie priestranstva na kyselke nielen pred gulášom, ale hlavne po ničivej búrke. Zaujímavá bola prezentácia fotografií a rozprávanie zážitkov z púte do Ríma, ktorá sa uskutočnila v Allpresse.

Preto nechceme zostať nečinní ani v dôchodcovskom veku. Práve tieto roky ponúkajú priestor na záujmovú činnosť a iné formy sebarealizácie, o ktoré sa budeme snažiť aj v budúcom roku.

vedenie KD

URBARIÁT BILANCUJE

Uzávierka Listov zastihla aj náš urbariát pri bilancovaní minulého roka, no a zopár riadkov z prostredia voňajúceho živicou (pre tieto dni príznačné), vám chcem ponúknuť aj ja.

Koncom roka každý z nás triedi plusy a mínusy uplynulého obdobia, a tak isto je to aj v našom urbárskom spoločenstve.

Čítanie v tomto čase pokoja by sa malo niesť v čo najviac pozitívnom duchu, a preto aj môj príspevok je zameraný skôr na plusové hodnotenie našej spoločnej práce. Priznám sa, že je to dobrý pocit, uvedomovať si, že rodinnú pohodu v našich domovoch pomáha tvoriť aj urbariát. Takmer v každom dome konkurujeme ruskému plynu drevom z našich hôr, no čínske umelé borovice začínajú vážne konkurovať našim voňavým stromčekom z Chrásky a jej okolia. No nielen teplo domova a krásu našich obývačiek cez vianočné sviatky pomáha dotvoriť urbariát, ale aj mnohé nové strechy sa pýšia drevom z našich lesov. Vďaka starostovi a jeho tímu na obecnom úrade sa darí presviedčať mladých ľudí, aby využili nový územný plán pre stavbu svojich nových obydlí. Dúfam, že nášmu urbariátu sa bude aj naďalej dariť zastrešovať ich nové domy z dreva našich lesných porastov.

Bilancovanie roka by ale nemalo byť len o suchých číslach a plánoch do budúcna. Bohužiaľ, matematika často prekryje medziľudské vzťahy a človečinu odsúva na vedľajšiu koľaj. A keď sa nám zdá, že život už beží v zabehnutých koľajach, niekedy nám prehodí výhybku, s ktorou sme nepočítali.

V histórii nášho urbariátu nemožno nespomenúť človeka, ktorý celé desaťročie reprezentoval naše dobré meno a určite mi dáte za pravdu – bol jeho stelesnením na verejnosti. Áno, bol to člen lesnej stráže, po našom hájnik, pán Milan Petrík. Bol to človek, na ktorého sa mohla spoľahnúť nielen jeho rodina, ale aj my všetci, ktorí sme ho poznali pri práci v lese alebo len tak na „kus reči“ vo všedný deň. Od januára tohto roku si už spolu nič nepovieme. Vo svojich 79 rokoch odišiel z našich lesov na večnosť. Bohužiaľ, aj takéto smutné spomienky prináša listovanie v kalendári za rok 2016.

Čísla o kubíkoch dreva, výškach nájmu, poľovných revíroch a práce pri „zelenom stole“ v našej kancelárii som schválne posunul až do jarnej správy na valnú hromadu.

Záverom môjho príspevku ďakujem za spoluprácu a ústretovosť pri našej spoločnej robote okolo dreva všetkým, ktorým záleží na našich dobrých medziľudských vzťahoch.

Prajem vám, aby pri koncoročnom pohľade späť súčet plusov výrazne prevyšoval nad všetkým tým, čo sa nám nepodarilo realizovať počas uplynulého roka.

Za celý výbor urbariátu pokojné vianočné sviatky a šťastný nový rok vám praje jeho predseda

Dušan Petrík

PO CESTE SVÄTÉHO JAKUBA • CAMINO DE SANTIAGO

Cesta svätého Jakuba (španielsky Camino de Santiago) je názov púte, ktorá vedie ku katedrále v Santiagu de Compostela. V miestnej katedrále sú podľa tradície uložené ostatky svätého Jakuba, Kristovho učeníka. Na mieste Jakubovho hrobu bol postavený kostol, ktorý sa stal pútnickým miestom. Tam smerovali cez leto Marek Petrík a jeho priateľka Natália Jurčíková a ich kamarátky Mirka Čulagová a Iveta Krausková. Svoje putovanie nám priblížili rozprávaním a prezentáciou fotografií 25. novembra 2016 v kostole po svätej omši.

O tejto púti alebo trase sa Marek dozvedel pred rokom a túžil ju uskutočniť. Cesta im trvala od 26. júla do 30. augusta. Na to, aby sa stal človek oficiálnym pútnikom, musí prejsť aspoň 100 km peši. Im sa podarilo prejsť peši asi 950 kilometrov. Hlavným znakom pútnika, ako nám opisovali, je mušľa-hrebenatka, zavesená na ruksaku. Stratiť sa je priam nemožné. Okrem toho, že stále je okolo kopa ďalších pútnikov a všetkých cesta vedie rovnakým smerom, sú doslova na každom kroku legendárne žlté šípky, a platný systém smerových značiek s mušľou. Z Viedne prileteli do Barcelony. Autobusom sa doviezli do Toulouse a pokračovali vlakom do Lúrd. V La Gorete na bohoslužbe ich milo prekvapila slovenčina. Ako pútnici si vybavili tzv. pútnický Credencial. Je to doklad, do ktorého sa zbierajú pečiatky z navštívených miest, z kostolov, ubytovní a pod., a ten im slúži pri ubytovaní v pútnických ubytovniach, ktoré je potom za symbolickú cenu. Ale oni aj tak najradšej prespávali vonku, pod stromami, v parku, v blízkosti kostolov.

Putovali podľa mapy cez Pyreneje. O čo bol náročnejší terén, o to boli ľudia priateľskejší. Keď nemali čo jesť a kúpiť sa nedalo, lebo nebolo kde, manželský pár im jedlo podaroval. Po nekonečnom rozhodovaní, ako pôjdu ďalej, sa rozhodli do Pau odviezť autobusom, odtiaľ do Bayonne, kde miestni oslavovali slávnosť roka. Nočným vlakom pokračovali do St. Jean. Tam spali pri opevnení mesta. Boli na omši v 800-ročnom kostole. Ďalší deň putovali s asi 200 ľuďmi. Ten deň prešli len 25 km. Dobre im padlo okúpať sa pri moste v Zubiri. Marek neodolal a tak ako mladí Španieli, aj on skúsil 4-krát skočiť zo 6 metrov vysokého mosta, čo nám dokumentoval na krátkom videu. Ráno, keď si zazvonili v kostole na zvone, čo je tam dovolené, vydali sa do Pamplony. Je to krásne mesto. Potom stúpali do kopca, kde sa nadchýnali výhľadmi, lebo tu sa cesta vetra stretáva s cestou hviezd. V dedinke sa konali slávnosti, hrala typická španielska hudba. V Puente la Reina ich očaril obrovský zlatý oltár a prekrásne spevy v kostole. V Estele neobišli vínovú fontánu, ktorá slúži pútnikom, kde si načapovali červené víno. Často vstávali za svitania, prešli za deň aj 40 km, videli krásne kostoly. Išli cez vinice, polia, v Granone boli na omši pre pútnikov a na spoločnej večeri. Vychutnali si atmosféru spolupatričnosti. Cestou navštívili Atapuercu – nálezisko

z doby kamennej, po rovinkách prišli do Burgosu, kde obdivovali obrovskú katedrálu, prespali vonku pri univerzite. S nemeckým kamarátom Rupenom robili interview o svojej púti do kamery po anglicky (na jeho uverejnenie ešte čakajú). Stretli sa s Poľkou Ashou. Prespali v super ubytovni – albergue v Castrojeriz. V Leóne stretli Toma, londýnskeho kamoša. Krajinou čoraz viac zelenšou prišli do oázy, kde dvaja „krásni hipíci“, manželia ponúkali ovocie, šťavu a koláčiky za malý príspevok. Krásne mestečko v horách Villafranca, potom dedinka, kde prespali v kostolíku načierno. Z toho nemali dobrý pocit, lebo ráno museli čakať, až ich prídu odomknúť. V Sarii stretli Kevina z New Jersey. Prekročili hranicu 100 km do Santiaga. Čím bližšie boli k cieľu, tým ťažšie ho bolo dosiahnuť, spomínal Marek. Ale zrazu boli v Santiagu. Objali sochu sv. Jakuba a videli jeho hrob. Stretli prvú Slovenku. Ako hovorili pri prezentácii, počas putovania slovenčinu nepočuli, lebo sa nezdravili rodnou rečou, ale potom stretli veľa Slovákov aj Čechov. Na konci púte mali po predložení Credencialu obed zadarmo, čo využili. V noci mali v ubytovni modlitbu s kňazom. Marek dostal kamienok so šípkou. Bude to znamenať pre neho nový smer, zamýšľal sa. Svoju púť sa rozhodli zakončiť pri oceáne na najzápadnejšom mieste sveta, výstižnejšie na konci sveta. Tak pokračovali ďalej na mys Finnistery. Podľa Mareka je koniec sveta úžasný, a nechcelo sa im odísť. Ale ráno sa autobusom prepravili naspäť do Santiaga. Boli na omši, kde v chráme videli najväčšie kadidlo na svete. Zábery zaujali aj nás všetkých prítomných, keď nám to priblížil na videu, ktoré natočili v chráme. Po

tomto zážitku sa štvorica našich pútnikov rozlúčila s Tomom, presunuli sa na letisko a odleteli do Barcelony. Tam vyhľadali byt Kevina, ktorý im dal svoje kľúče, aby tam strávili posledné dni do odletu lietadla naspäť do Viedne. Marek sa veľmi potešil aj futbalovému dresu Barcelony. V Barcelone si prezreli najrušnejšiu ulicu, Gaudího stavby, Guel Park, Sagradu Familiu. Po viac ako mesiaci sa ich putovanie skončilo a šťastne sa vrátili.

Tak ako v úvode stretnutia Marek citoval: *„Jedna kresťanská tradícia hovorí, že keď chceš spoznať Krista, choď do Jeruzalema, keď chceš spoznať cirkev, choď do Ríma a keď chceš spoznať seba, choď do Compostely."*

Na púti bolo úžasné, že sa neustále míňali a znovu stretali s ľuďmi, o ktorých si mysleli, že ich už neuvidia, táto púť spája ľudí rôznych národov a vekových kategórií. Na tejto ceste si človek intenzívne začne všímať krásy prírody, života. Pešia púť skrátka preverí človeka, aký je. Pri svojom ťažkom batohu si človek uvedomí, ako je viazaný na niektoré nepotrebné veci v živote, preto z ruksaku postupne ubúdalo. Až im zostalo len to najpotrebnejšie. A veľmi dôležitým poznaním na púti bolo, aký je dôležitý druhý človek v našom živote, aké sú dôležité vzťahy v našich životoch, blízkosť a opora človeka. Čo je to spoľahnúť sa na milosrdenstvo miestnych, uvedomiť si aj svoju bezbrannosť. Veľmi ťažko sa to dá slovne opísať, to treba jednoducho zažiť

Mgr. Ľ. Šťastná

SLOVENSKÝ FOLKLÓR NA TAIWANE

Folklórny súbor Trenčan absolvoval v lete 2-týždňový umelecký zájazd na Taiwan. Členkou speváckej skupiny je i ***Monika Petríková*** *z našej obce, ktorá navštevuje strednú školu v Trenčíne.*

V hlavnom meste Thaipei sa zúčastnili na festivale tanečných a speváckych súborov z viacerých krajín. Veľkým zážitkom pre nich bol už samotný 13-hodinový let z Viedne s medzipristátím v Dubaji. Na Taiwan prileteli tesne po ničivom tajfúne, ktorý zasiahol pobrežie krajiny. Museli si zvykať na 7-hodinový posun času, miestnu ázijskú stravu a pre nás exotický spôsob života. Počas pobytu absolvovali množstvo vystúpení, niekedy aj 2 – 3-krát za deň. Všetky vystúpenia mali u divákov veľký úspech. Monika tak k doterajším úspechom z minulých rokov, ako 3. miesto v súťaži Zlatý slávik Slovenska, 1. miesto v súťaži Trenčianske hodiny a Cena primátora mesta Trenčín ako osobnosť v speve ľudových piesní, pridala ďalší vo svojej veľkej záľube – spievaní.

Viliam Petrík st.

Monika Petríková prvá sprava

DÔCHODCOVIA PUTOVALI NA SKALKU PRI TRENČÍNE

Túžbou mnohých členov klubu dôchodcov v mimoriadnom svätom Roku milosrdenstva bolo putovať na Skalku. S cieľom podporiť aj duchovnú stránku života, rozhodli sme sa túto púť uskutočniť. Po dohovore so správcom našej farnosti Mgr. Petrom Bajzíkom bol termín určený na 11. septembra. Ako sme sa neskôr dozvedeli, v tento deň bola naplánovaná práve púť pre seniorov.

Skalka pri Trenčíne je najstaršie pútnické miesto na Slovensku. Nachádza sa na území farnosti Skalka nad Váhom. Jeho história siaha do 11. storočia a spája sa so životom pustovníkov sv. Andreja-Svorada a Beňadika, ktorých si na tomto pútnickom mieste uctievame. Sú hlavnými patrónmi Nitrianskej diecézy.

Po príchode na Skalku sa nám prihovoril aj kňaz Andrej Filín. Naša púť začínala pobožnosťou Krížovej cesty. Nová krížová cesta pribudla v pútnickom areáli v r. 2012. Zastavenia sa nachádzajú oproti kostolu na tzv. Malej Skalke.

Potom sme prešli bránou milosrdenstva, o 15.00 sme sa v diecéznej svätyni modlili Korunku Božieho milosrdenstva, potom posvätný ruženec. O 16.00 nasledovala sv. omša.

Správca pútnického miesta, Mgr. Peter Beňo, rektor svätyne, na začiatku privítal p. farára Jozefa Sliepku, rodáka z Bánoviec nad Bebravou, ktorý celebroval sv. omšu. Po sv. omši a uctení si relikvie svätých Andreja Svorada a Beňadika sme sa presunuli autobusom na Veľkú Skalku.

Na Veľkej Skalke sa nachádza zrúcanina kláštora, kostolík a jaskyňa. Keď sme zvládli aj trochu strmší výstup, pri vstupe do kláštora nás privítala sprievodkyňa. Keďže bolo krásne počasie, výklad histórie sme sledovali na nádvorí kláštora. Potom sme vstúpili vchodom do Benediktovej jaskyne. Pri vchode je ručne vyrezávaná drevená socha sv. Benedikta. V kaplnke nad oltárom sú zobrazení pútnici so stupňami vlastností, ktoré by mal človek mať na konci svojho života. Z kaplnky sme sa úzkou chodbou dostali až k soche sv. Benedikta ukrytej v skale. Po schodoch sme zostúpili do druhej časti kláštora, kde sa nachádza prekrásny Betlehem. V spodnej kaplnke „Umučenia Krista" sme videli ukrižovaného Krista na kríži a jeho telo v hrobe vytesanom do kameňa. Sprievodkyňa nám veľmi podrobne rozprávala celú históriu. Ako sa sama zmienila, na gymnáziu bola spolužiačka s našim rodákom, už nebohým kňazom Františkom Petríkom.

V areáli kláštora sa usporadúvajú aj medzinárodné stretnutia umelcov Ora et Ars, ktorí tu tvoria umelecké diela. Posledné vytvorené diela sme mali možnosť vidieť v závere prehliadky.

Nielen pokoj, ktorý vyžarovali priestory kláštora, ale i kázeň počas sv. omše určite zanechali v nás hlboké duchovné dojmy. Lásku, pokoj, trpezlivosť by sme mali prejavovať vo svojich každodenných životných situáciách. Každý zo 45 účastníkov tejto púte si mohol prehĺbiť aj poznávanie histórie tohto najstaršieho pútnického miesta na Slovensku.

Naša vďaka patrí nášmu pánovi farárovi, ktorý pomohol pri zabezpečení a rád sa s nami púte aj s pánom starostom zúčastnil.

Mgr. Ľ. Šťastná

OBČIANSKE ZDRUŽENIE AUTO MOTO VETERANS FAN – prehliadka veteránov

Posledná septembrová sobota – koniec sezóny, alebo aj bánovecké posledné tankovanie. Asi 30 automobilov a 7 motoriek sa ráno zišlo na Námestí Ľ. Štúra v Bánovciach nad Bebravou, aby sa asi tak o dve hodinky vydali na cestu do Dubodiela. Spanilú jazdu aj veteránsky koniec roka uzavreli prejazdom cez obec Dubodiel.

Zaparkovali na miestnom námestíčku, kde ich privítal starosta obce, pán farár a všetci obyvatelia, ktorí sa prišli pozrieť na nablýskané stroje, ktoré brázdili naše cesty ešte v minulom storočí. Asi najväčšími atrakciami boli dve Tatry 57 A (r. 1935), štyri AERO 30 (r. 1936), Jawa Pérak (r. 1955), a mnoho ďalších.

V miestnom zariadení bolo pripravené pre majiteľov veteránov pohostenie a po malom oddychu, pri ktorom si aj zaspievali, sa odobrali sa do svojich garáží, aby mohli znovu na jar prevetrať svojich „miláčikov".

Týmto ďakujeme starostovi obce Mgr. Antonovi Prechádzkovi, pánovi farárovi Mgr. Petrovi Bajzíkovi, ale aj všetkým občanom za milé a srdečné privítanie. Ďakujeme a niekedy sa zasa ukážeme.

Milan Šiko, predseda OZ

OPRÁŠ SVOJ HLAS

Pri myšlienke, že kresťanský spevácky zbor nám spestruje náboženský život v obci už takmer štvrťstoročie, sa mnohí z nás pravdepodobne neubránia pocitu, že to nemôže byť pravda. Veď všetko začalo len nedávno.

Ešte viac človeka prekvapí, keď si začne spomínať na všetkých bývalých i súčasných členov a zastaví sa takmer pri čísle sedemdesiat. A vtom si položí otázku: „Aké by to bolo, keby si všetci spolu zaspievali?" Slovo k slovu, myšlienka k myšlienka a akcia s mottom „Opráš svoj hlas" uzrela svetlo sveta.

Ako to vlastne začalo? V deväťdesiatych rokoch vraj už minulého storočia si skupinka detí a mládežníkov snažila spríjemniť voľný čas. Tomáš Struňák začal s miništrantmi piatkové stretnutia po sv. omši. Veľmi rýchlo sa k nim pridali aj dievčatá. Janko Špánik priniesol gitaru, aby bolo veselšie. Najprv sa nacvičila jedna pieseň, druhá, tretia. Nabrali sme odvahu a zaspievali na nedeľnej pobožnosti, neskôr na sv. omši. K jednoduchým piesňam sme postupne priberali náročnejšie. Pridávali sa k nám ďalší speváci a začali sme si hovoriť spevokol.

Nebolo to len o speve. Bolo to aj o vzťahoch, priateľstvách, prvých láskach a sklamaniach, spoločných akciách, výletoch, o nekonečných rozhovoroch a príležitostiach zažiť niečo pekné s priateľmi. Hrávali sme futbal, opekali, podnikali púte, organizovali akcie pre seba i pre iných – cesta rozprávkovým lesom pre deti, detský tábor v Belušských Slatinách, organizovanie prvého ročníka detského karnevalu, takmer nekonečné množstvo výletov do okolia, brodenie cesty na Inovec cez práve naviaty sneh, sánkovačka... Tešili sme sa gurmánskym aktivitám typu pudingovica či hranolkovica. Nezabudnuteľná hra „Hututu", po ktorej sa sem-tam objavila nevinne roztrhnutá košeľa či nohavice, ešte aj dnes mnohým vyčarí úsmev na tvári. (No komu by z toho všetkého nebolo do spevu?)

Od týchto veselých i menej veselých zážitkov už uplynulo mnoho rokov. A napriek tomu sa medzi nami nájde ešte stále dosť ľudí, ktorým nechýba chuť do spevu. Ak aj vy patríte medzi nich, radi vás uvítame.

Mgr. Zdenka a Janko Kyselicoví

ŠKOLSKÁ BUDOVA MÁ 50 ROKOV • • • •

Písal sa rok 1966, keď si žiaci v septembri prvýkrát zasadli do školských lavíc v novej budove školy. Vtedy ešte spoločne aj so žiakmi z Čuklasoviec a Držkoviec.

Odvtedy uplynulo už 50 rokov, počas ktorých sa tu vystriedalo mnoho žiakov, učiteľov, riaditeľov aj prevádzkových zamestnancov.

Od začiatku školského roka prebiehali prípravy na oslavu tohto významného jubilea. Snažili sme sa zodpovedne pripraviť a prezentovať školu, život v nej a našich žiakov. Súčasťou príprav bola výzdoba priestorov školy, kultúrneho domu, nacvičovanie slávnostného programu, publikácia o ZŠ, výroba darčekov a pamätných listov pre pozvaných hostí, výstava fotografií a žiackych prác zhotovených žiakmi na vyučovaní i v školskom klube a školského časopisu Dubáčik.

Oslava sa konala 14. októbra v kultúrnom dome. Medzi pozvanými hosťami boli starostovia, riaditelia, učitelia, zamestnanci, ktorí v minulosti pracovali v našej škole, súčasní zamestnanci, hostia zo škôl, s ktorými ZŠ s MŠ Dubodiel spolupracuje, zamestnankyne Okresného výboru – odboru školstva v Trenčíne a poslanci OcÚ Dubodiel. Vzácnych hostí sme vítali odetí v krojoch chlebom a soľou. Po slávnostnom príhovore riaditeľky školy Mgr. A. Malecovej sa prítomným prihovoril starosta obce Mgr. A. Prechádzka. Nasledoval slávnostný kultúrny program, ktorý moderovali bývalí žiaci, už stredoškoláci Martina Doktorová a Jakub Mrocek. V programe sa predstavili deti materskej školy, žiaci základnej školy, terajší piataci, ktorí sú už žiakmi ZŠ Trenčianske Jastrabie i bývalí žiaci a žiačky v speve a hre na hudobné nástroje. Ako sa na správnej oslave patrí, nechýbala ani narodeninová torta, avšak vytvorená ako dekorácia. Záver kultúrneho programu tvorilo odovzdávanie plakiet riaditeľky školy za osobný prínos a rozvoj školy. Ocenení boli *Dušan Šťastný, Božena Richtárechová, Mgr. Anton Prechádzka, František Pavlík, Etela Doktorová, Mgr. Tatiana Klobušická* a *Mgr. Andrea Malecová,* ktorá si prevzala ocenenie od zamestnankyne odboru školstva v Trenčíne a od starostu obce.

Po programe sa všetci prítomní premiestnili do priestorov ZŠ s MŠ. Hostia si prezreli vyzdobené školské priestory, kroniku, výstavu prác žiakov, fotografie zo života ZŠ zachytávajúce obdobie od roku 1966 po súčasnosť.

Záujem vzbudzovala tiež „Stála expozícia historického a kultúrneho dedičstva obce“, ktorá vznikla na podnet Mgr. Antona Prechádzku, riaditeľa školy v roku 1996. Sú v nej vystavené dobové fotografie, kroje, predmety každodennej potreby, ktoré darovali občania obce a na realizácii sa podieľali Mgr. Janka Masárová, pracovníčka Trenčianskeho osvetového strediska v Trenčíne, Mgr. Ľ. Šťastná a Etela Doktorová. Mnohé vystavené exponáty sú dnešnej generácii už takmer neznáme.

Po slávnostnom obede v kultúrnom dome sme si zaspomínali na uplynulé roky strávené v základnej škole, na kolegov, na žiakov, príhody veselé i vážne. Hoci škola zažila obdobie, keď sa z plnoorganizovanej v roku 1978/1979 výrazne zmenila a zostal tu len prvý stupeň, t. j. 1. – 4. ročník,

podstatnou zostáva snaha o jej zachovanie. Vieme o význame školy pre celú obec a o význame vzdelania každého z nás. Dnes, po rekonštrukcii, keď je vykurovaná biomasou, s vymenenými oknami a s novou strechou, nielenže vyzerá moderne, ale takou zostáva aj naša vízia do ďalších rokov života školy – učiť moderne, pre život a s láskou. Školu formuje aj prostredie, v ktorom sa nachádza. Jej spolupráca s rodičmi, s občanmi, s funkcionármi obce je nesmierne dôležitá. Všetkým bývalým aj súčasným žiakom a učiteľom, prevádzkovým zamestnancom, rodičom, občanom, priateľom, ktorí prispievali a vytvárali dobré podmienky pre výchovu a vzdelávanie a šírenie dobrého mena školy, úprimne ďakujem.

Chcem poďakovať všetkým, ktorí sa na príprave oslavy podieľali, priložili ruku k dielu a svojou pomocou prispeli k vydarenému priebehu osláv 50. výročia otvorenia školy.

Mgr. Andrea Malecová

PANI UČITEĽKA ETELA DOKTOROVÁ SPOMÍNA

Vo svojich spomienkach sa veľmi často vraciam k začiatkom môjho učiteľského pôsobenia. V roku 1960 som ukončila Pedagogickú školu v Nitre. Umiestnenie som dostala do Dubodiela. Kde to môže byť, v tej veľkej dedine Výčapy-Opatovce, odkiaľ pochádzam, nikto ani len netušil. Po úpornom hľadaní na motorke rôznymi smermi som sa na tretíkrát dopátrala. Cesta sa mi zdala nekonečná. Neverila som, že tam kdesi, kde sa rysujú len samé hory s pár chalúpkami môže existovať nejaká škola a tam ma čaká vytúžená práca s deťmi.

Bolo krásne nedeľné popoludnie a na križovatke som stretla niekoľko ženičiek v krojoch. Nesmelo som sa im prihovorila a spýtala sa, kde je škola. Ony sa popozerali po sebe a jedna z nich mi hovorí, že ktorá, lebo vraj v dedine sú školy tri. V prvom momente som myslela, že žartujú. A tu svitla nádej pre moje uplakané oči. Duchaprítomne som sa nadýchla a vychrlila zo seba: „Tá, kde býva pán riaditeľ.“ Ten býval vtedy v škole pri kostole, novej škole. Tak som sa po pár týždňoch vydala na cestu do môjho prvého a stáleho pôsobiska, do dedinky Dubodiel.

V jednej z tých troch škôl som začínala so svojimi prvými žiakmi. Prvýkrát pred katedrou, prvýkrát s malými ratolesťami. Tých sa za tie desaťročia vystriedalo veľa a na všetkých si rada spomínam. Zároveň sa mi ušli vyučovacie hodiny aj u starších žiakov. Títo vtedy ešte žiaci už budú na rok sedemdesiatnici. A tak som učila prvý školský rok hneď vo všetkých troch školských budovách. Vtedy navštevovali školu v obci aj žiaci z priľahlých obcí. Pre veľký počet žiakov sa učilo na zmeny. Dokonca za učebňu slúžil aj učiteľský byt v starej škole oproti kostolu. Preto bolo treba riešiť neutešenú situáciu. Začalo sa s výstavbou novej školy. Hneď po jej otvorení v roku 1966 chýbala jedna učebňa, a tak som učila ešte jeden rok v škole pri kostole. Z novej školy mi všetko dianie oznamovali obežníkom. Preto som sa s uči-

teľským kolektívom stretala iba na poradách a pri akciách školy. Od šk. roku 1966 sa počet žiakov na škole pohyboval od 250 do 280. Trieda bola vytvorená aj z veľkého fyzikálneho kabinetu, na škole boli vtedy paralelky 6. A, 6. B, 7. A, 7. B. V jednom školskom roku bolo deviatakov 39 v jednej triede, čo bolo priam neúnosné. V tom období bol učiteľský kolektív 17-členný. Viac ako polovica učiteľov dochádzala z Trenčína, preto nás volali piata ZDŠ Trenčín. Aby mohli dochádzať ráno z Trenčína na vyučovanie a na obed naspäť domov, bol zriadený autobusový spoj, ktorý slúžil aj obyvateľom obce.

Potom sa však stalo to, čo sa nikdy stať nemalo. Prišlo k odchodu žiakov z Horných a Dolných Držkoviec a Čuklasoviec do novej školy v Zlatníkoch. Tak na škole zostala hŕstka žiakov s polovicou učiteľov. Keď prišiel školský rok 1977/1978, lúčili sa aj ôsmi poslední mohykáni. Tento rok znamenal koniec plnoorganizovanej základnej školy v našej obci. Zostali tu žiaci 1. – 4. ročníka a ostatní začali dochádzať do školy v Trenčianskom Jastrabí.

Za obdobie 42 rokov učiteľského pôsobenia v Dubodiele som spoznala veľké množstvo obetavých učiteľov, ktorí zotrvali i za ťažkých podmienok. Mnohí však často po ročnom pôsobení svoje miesto opustili. Celkovo si spomínam, že ich bolo asi 90. Po vedomostnej stránke boli naši žiaci veľmi dobre pripravení. Niektorých nebolo treba do učenia nútiť, stačila ich vnútorná motivácia a vytrvalosť. V štúdiách pokračovali bez problémov a tiež aj na učňovských školách. Keď by som mohla porovnať v rámci širokého okolia, po celé roky sa naši žiaci zaraďovali na popredné miesta v zamestnaniach aj povolaniach a patrili medzi špičkových odborníkov vo svojich remeslách.

Nezabudnuteľnou bola pre mňa aj príhoda na začiatku roku 1990/1991. O miesto učiteľky sa prišla uchádzať nová absolventka. V prvom rade ju zaujímala finančná stránka. V priebehu oboznamovania s platovou situáciou pozerala na mňa s údivom a nechápajúc vravela, či sme mali konské klapky na očiach a videli sme pred sebou iba deti, keď sme za také peniaze robili. Ja som jej potom vysvetlila, že byť učiteľom nie je zamestnanie, ale povolanie a v tom nemá každý jasno. Rozhodla sa teda, že pôjde radšej podnikať a viac sa neobjavila.

Zážitkov, ktoré mi utkveli v pamäti, je veľmi veľa. Mnohé boli veselé, ale vyskytli sa aj smutné. Veď život prináša rôzne situácie a prekvapenia a obyčajne vtedy, keď to najmenej čakáme. Snažili sme sa nielen v kolektíve učiteľov, ale aj spolu so žiakmi a ich rodičmi zdieľať spoločne chvíle radosti, žiale, úspechy či neúspechy. Vďaka a spomienky patria aj tým, ktorí pracovali a chodili do tejto školy a už nie sú medzi nami. Ďakujem všetkým, ktorí obhajovali po celé tie dlhé roky dobré meno našej školy. Našej a mojej, lebo som nikdy z nej neodišla. V obci som po celý čas bývala na priváte u rodiny Hostačnej v dolnom konci. V roku 1962 som sa vydala, a tak som sa natrvalo usadila v obci. Základná škola, hoci rokmi sa názvy menili, bola moje jediné, dlhoročné a nezabudnuteľné pôsobisko.

uč. Etela Doktorová

LETNÝM VINOHRÁTKAM PRIALO POČASIE

Letné dubodielske slávnosti – Vinohrátky sú podľa ohlasov občanov veľmi vydarenou akciou. Tento rok nám prialo aj počasie. Nad dedinou, na kopci Vinohrádok sa začali prípravy už cez týždeň. Kosilo sa „ostošesť", čistilo a upravovalo sa priestranstvo.

V sobotu 11. júna to všetko vypuklo. Chlapci z hasičského zboru priviezli a postavili stany a prístrešky, nafukovacie skákacie hrady, lavice a stoly. Členovia poľovníckeho združenia od rána varili srnčí guláš. Tento rok viac návštevníkov prilákala aj dychová hudba Komoranka z Hornej Súče a, samozrejme, nechýbala ani naša Dubienka.

Deti mali k dispozícii skákacie hrady, tvorivé dielne a rôzne súťaže. Tí, ktorí vytrvali až do večerných hodín, si mohli posedieť pri ohníku v lone krásnej prírody, doslova pod hviezdami.

Druhý ročník letných slávností Vinohrátky sa opäť vydaril. Vďaka patrí nielen organizátorom – Obecnému úradu a poslancom OcZ, ale aj spolkom a združeniam v obci – Spolagru, s.r.o., Poľovníckemu združeniu Hradište, členom DHZ a taktiež dievčatám, ktoré sa venovali deťom. Ale vďaka patrí aj vám, milí občania a návštevníci za to, že ste prišli a tým dokázali, že takého spoločné akcie majú zmysel.

JP

DOBROVOĽNÝ HASIČSKÝ ZBOR DUBODIEL OSLÁVIL 90. VÝROČIE

Vážení občania, dostal som príležitosť prihovoriť sa vám v období, keď sa blíži koniec roka a je na mieste obzrieť sa späť a zhodnotiť rok 2016.

Dňa 24. 7. 2016, po dvoch mesiacoch príprav, sme oslávili krásne 90. výročie založenia DHZ. Už v ranných hodinách sa pred naším farským kostolom začali schádzať pozvaní hostia. O 10.30 hodine sa konala slávnostná svätá omša, ktorú celebroval náš pán farár Mgr. Peter Bajzík. Počas omše posvätil novú zástavu, ktorú nášmu hasičskému zboru aj venoval. V kázni, ktorá sa všetkým páčila, pripomenul dôležitosť hasičov v obci. Po slávnostnom požehnaní nechýbala spoločná fotografia pred kostolom. Slávnosť pokračovala presunom do kultúrneho domu za hukotu sirén hasičských áut, kde nasledoval slávnostný obed za účasti vzácnych hostí. Spomeniem predsedu OV DPO Trenčín pána Chybu, okresného veliteľa DPO pána Siváka, tajomníčku OV DPO pani Vánikovú, výbor SDH Prakšice, predsedov a veliteľov DHZ okolitých obcí, pána farára a bývalých členov a predsedov nášho DHZ. Slávnostný príhovor predniesol starosta obce Mgr. Anton Prechádzka a predseda DHZ Dubodiel Vladimír Mrocek. Po obede sa všetci presunuli do areálu miestneho futbalového ihriska, kde sa nám podarilo pripraviť veľmi pestrý program. Výstava hasičskej techniky od najstaršej po najmodernejšiu, ukážky hasičských útokov a hasičský útok v prevedení najmenších hasičov z MŠ Dubodiel, ktorý získal najväčší potlesk. Ďalej boli odovzdané ocenenia a pamätné listy pre našich bývalých členov a zúčastnené hasičské zbory. Na záver nám pekne „zasnežilo“ z vodného dela, čo ocenili nielen naši najmenší, ale vyšantili sa pri tom aj tí starší. Rozchádzali sme sa až vo večerných hodinách.

Za dôstojný priebeh našich osláv by som sa chcel srdečne poďakovať všetkým, ktorí prispeli svojou pomocou – členom DHZ, kuchárkam, FS Drienovec, DJ Tiborovi, moderátorke, sponzorom atď... Myslím, že to bol doposiaľ náš najkrajší deň.

Taktiež by som chcel spomenúť ďalšiu činnosť našich hasičov. Do DHZ pribudla nová striekačka PPS 12, na ktorú sa nám podarilo našetriť aj vďaka príspevku Urbárskeho spoločenstva Dubodiel a obce Dubodiel. Zo štátnych

dotácií sme zakúpili elektrocentrálu, elektrické kalové čerpadlo, nové hadice, savice a ďalšiu výstroj a výzbroj. V rámci previerok sme sa zúčastnili na Obvodnom taktickom cvičení vo Svinnej a veľkého Okresného cvičenia v Omšení, kde aj za účasti profesionálov a Polície SR a ostatných záchranárskych zložiek integrovaného systému SR sme obstáli veľmi dobre, čo zhodnotili aj prezident DPO SR p. Pethő a predseda TSK p. Baška.

Na jeseň sme sa pustili do zateplenia garáže DHZ. Ďakujeme všetkým, ktorí sa o to pričinili, že dnes máme nielen zateplenú garáž, ale aj nové omietky a elektroinštaláciu. Už v nej chýba len nové auto, ale to je ešte beh na dlhú trať.

Vám, vážení občania, pripomínam, že nastalo vykurovacie obdobie, a preto vás prosím o prísne dodržiavanie protipožiarnych zásad pri vykurovaní a uskladňovaní horľavých materiálov, aby sme ďalší rok prežili bez požiaru a ujmy na zdraví či majetku.

Želám vám príjemné, milostiplné prežitie vianočných sviatkov a všetko dobré do nového roku 2017.

*Vladimír Mrocek, predseda DHZ Dubodie*l

MOHLO BY VÁS ZAUJÍMAŤ...

- v roku 1981 mali občania v obci asi
  48 osobných automobilov,
  prihlásených 189 televízorov, z toho 3 farebné,
  207 rádií
- začali sa používať smetné nádoby – popolnice, ako sa vtedy nazývali, lebo sa v domácnostiach ešte kúrilo uhlím a slúžili hlavne na vysýpanie popola.
- p. František Jasnický, Ing. Viliam Kopecký a p. Emil Petrík sa zúčastnili lyžiarskych pretekov – Biela stopa SNP
- v súčasnosti naši občania odoberajú
  42 kusov rôznych časopisov,
  21 ks novín,
  Trenčianskych novín 10 ks,
  Katolíckych novín 28 ks,
  časopis Posol 28 ks

ZAUJÍMAVOSTI O POČASÍ SPRED DVADSIATICH ROKOV

V zime v r. 1996 v hornom konci zostávali po pluhovaní 1,5 metra vysoké mantinely snehu. Snežilo ešte aj 13. marca. Jar sa dostavila hupkom 22.apríla. Teplomer stúpal na 20 stupňov Celzia. Ale 25. apríla sa ochladilo, no už 29. apríla sa cez noc prehnala krátka búrka s prudkým a hustým dažďom. Máj bol daždivý. 22. júna silný vietor a ľadovec skosili všetko, čo im stálo v ceste. Mak, zemiaková vňať, uhorky, fazuľa, obilniny..., čo nezničil ľadovec, to zaplavila voda. September bol chladný, daždivý, už bolo treba kúriť. Vianoce boli biele, mrazy lámali rekordy staré vyše 100 rokov. 28. decembra mráz dosiahol mínus 21 stupňov. Problém robila zamrznutá voda v niektorých domácnostiach a chovatelia museli zabezpečiť domáce zvieratá pred mrazom. Tak nás počasie trápilo celý rok svojimi výkyvmi.

Mgr. Ľ. Šťastná

OBECNÉ NOVINY SÚ DÔLEŽITOU SÚČASŤOU NAŠEJ DOBY

Obecné noviny sú zaujímavou a veľmi dôležitou súčasťou našej obce – našej komunity. Je to náš každodenný život zachytený na papieri, ktorý má nesmiernu historickú hodnotu. Pre budúce generácie to môže byť jediný zdroj informácií o našej obci, o ľuďoch, ktorí v nej žili, o živote, ktorý viedli. Je to i dôležitý komunikačný prostriedok pri rozvoji a propagácii našej obce.

Už 20 rokov vám prinášajú obecné noviny množstvo užitočných informácií, zaujímavosti, fotografií zo života obce, činnosti obecného zastupiteľstva, spoločenských organizácií, športu, detí a mládeže, histórie a iných oblastí života.

Málokto si však uvedomuje, že za vydaním novín sú ľudia, ktorí zbierajú informácie, píšu, fotia, redigujú, distribuujú do domácnosti, skrátka venujú svoju snahu, úsilie, a aj svoj voľný čas informovanosti, ale i potešeniu spoluobčanov. Podľa ohlasov, mnohí netrpezlivo čakajú, kedy vyjde ďalšie číslo.

V mene čitateľov obecných novín, stálych i tých náhodných chcem poďakovať všetkým, ktorí sa podieľajú na vytváraní našich novín – Listov, t. j. redakčnej rade, pracovníkom Obecného úradu, pracovníkom Trenčianskeho osvetového strediska a tlačiarní T-expres Trenčín, ale i všetkým prispievateľom za čas, energiu, snahu a úsilie o dobrú novinársku prácu a šírenie dobrého mena našej obce.

Chcem ešte pripomenúť občanom, že obecné noviny zverejňujeme aj na webovej stránke obce: *www.dubodiel.sk*, kde si ich môžete pozrieť aj vo farebnej verzii.

JP

Oslavou jubilantov dňa 27. 11. 2016 sme si pripomenuli významné životné jubilea našich občanov.

Okrem narodeninových oslávencov boli pozvaní aj manželia, ktorí oslávili tento rok 25., 40. a 50. výročie uzavretia manželstva.

Kultúrny program otvoril Janko Kyselica a zahral a zaspieval krásnu pieseň. Po ňom vystúpili deti zo základnej a materskej školy so svojím programom plným piesní, tanca a básničiek.

Po príhovore starostu obce sa jubilanti podpísali do pamätnej knihy a prevzali si darček vo forme darčekovej poukážky.

Po oficiálnej časti nasledovala tá príjemnejšia – posedenie pri kapustnici, koláčikoch a tónoch našej Dubienky, pri ktorej si jubilanti veselo zaspievali.

JP

FARSKÝ DEŇ

Poslednú augustovú sobotu sa na futbalovom ihrisku v Dubodiele konalo už tradičné stretnutie farníkov farnosti Dubodiel. Tento rok prišlo na stretnutie aj veľa farníkov z Veľkej Hradnej a Cimennej.

Pre deti bol k dispozícii skákací hrad, rôzne súťaže a zábava. Pohostenie – guláš a pečené mäso zabezpečil p. farár, gazdinky zasa priniesli koláčiky, zákusky a iné dobroty. K mäsku sa podávalo, ako inak, pivo a kofola. Posedeli sme veru, až do neskorých večerných hodín, lebo v príjemnej atmosfére letného večera, rozhovore s priateľmi a country pesničkách Zlatej žily nám čas tak rýchlo ubehol...

JP

ZO ŠPORTU

SUMÁR JESENNEJ ČASTI TJ DRUŽSTEVNÍK DUBODIEL

Aj do tejto sezóny nastúpili za Dubodiel 3 družstvá – muži, dorast a žiaci.

Družstvá dorastencov a žiakov pôsobia ako jeden tím spolu s hráčmi zo susedného Trenčianskeho Jastrabia pod názvom Združené družstvo Trenčianske Jastrabie – Dubodiel.

Muži odohrali v VI. lige OBFZ Trenčín solídnu jeseň, a zimujú na 8. mieste v šestnásťčlennej tabuľke so ziskom 22 bodov v 15 zápasoch. Naj-lepším strelcom celku je s 11 gólmi v 13 zápasoch Tomáš Žáčik.

Dorast, pôsobiaci v VI. lige SEVER OBFZ Trenčín, skončil po jeseni na veľmi peknom 4. mieste so ziskom 16 bodov v deviatich zápasoch. Najlepším strelcom je Šimon Petrík so 6 gólmi.

Žiaci sa po postupe do IV. ligy nestratili a nachádzajú sa na 8. mieste v štrnásťčlennej tabuľke so ziskom 16 bodov v 13 zápasoch. Najlepšími strelcami tímu sú Samuel Laššo a Boris Koreň so 6 strelenými gólmi.

Ďakujeme fanúšikom za prejavenú dôveru, všetkým sponzorom, obecnému úradu a podporovateľom za pomoc a rovnako aj hráčom a funkcionárom za peknú reprezentáciu klubu a obce.

Touto cestou by sme vás radi privítali na domácich zápasoch jarnej časti sezóny 2016/2017.

Marián Petrík

STOLNOTENISOVÝ KLUB V JUBILEJNOM 50. ROČNÍKU

V V. lige oblastnej súťaže Trenčianskeho kraja, skončili v ročníku 2015/2016 naši stolní tenisti na 11. mieste. Ročník 2016/2017 je jubilejný – 50-ty, čo nás zaväzuje pokračovať v dlhoročnej tradícii stolného tenisu v Dubodiele.

V tomto ročníku začali hrať opäť tí istí hráči: A. Prechádzka, F. Chrenko, V. Repa, L. Petrík, A. Kováč, L. Prechádzka, V. Petrík, ktorí podávajú stabilné výkony. Po 9. kole V. ligy sú na peknom 7. mieste.

Dúfame, že jubilejný ročník 2016/2017 bude jeden z najúspešnejších v histórii dubodielskeho stolného tenisu mužov. Jediné, čo nás mrzí je, že pred 20-timi rokmi sme písali do Listov, aký veľký je záujem o stolný tenis z radov mládeže. V súčasnosti však máme problém usporiadať turnaj žiakov. I touto cestou chceme vyzvať mladých ľudí, ktorí majú záujem o stolný tenis, aby rozšírili naše rady.

Vedenie stolnotenisového klubu Dubodiel ďakuje za podporu Obecnému úradu Dubodiel a priaznivcom stolného tenisu.

Všetkým spoluobčanom želáme šťastné prežitie vianočných a novoročných sviatkov, veľa zdravia a osobných úspechov v novom roku.

Anton Kováč

ME VO FUTBALE 2016

Vďaka skvelej súťaži s KIA Motors Slovensko, sme sa mohli zúčastniť dlho očakávanej športovej udalosti, akou boli ME vo futbale 2016, a to konkrétne jedného z najatraktívnejších zápasov slovenskej reprezentácie Slovensko – Anglicko.

Na zájazd sme cestovali a zároveň testovali novú KIA Sportage, ktorú môžeme len odporučiť. Cesta bola síce dlhá, ale ten športový a cestovateľský zážitok stál za to. Našich chlapcov sme povzbudzovali ako sa dalo a držali im palce.

Zápas síce skončil remízou 0:0, avšak atmosféra počas celého zápasu bola úžasná, o čo sa postarali anglickí, ale aj slovenskí fanúšikovia.

Na tento futbalový zážitok budeme ešte dlho spomínať a to aj vďaka šťastiu, ktoré sa na nás usmialo.

Jozef Jasnický s dcérou Monikou

Spoločenská rubrika k 9. 12. 2016

Počet obyvateľov: 957
mužov: 470
žien: 487

Prisťahovaní:
Janka Bulková 15
Filip Bulko 15
Lucia Bulková 15
Linda Bydžovská 174
Róbert Wesserle 174
Michaela Judinyová 175
Dennis Gründel 177
Nicole Gründelová 177
Patrik Svorada 181
Peter Miklovič 189
Andrea Chanová 340
Branislav Pagáč 340
Katarína Chorvátová 351

Odsťahovaní:
Martin Petrík 55
Jaroslava Petríková 55

Miroslav Chlup 210
Viera Chlupová 210
Veronika Chlupová 210
Andrea Hostačná 232
Dorotea Solčanová 232
Juraj Baláž 240
Tatiana Gallová 242
Lenka Hanáková 332

Narodení:
Jakub Rehák 171
Michal Malec 364
Matej Ševcech 289
Jakub Macko 422
Tomáš Petrík 249
Viktória Kováčiková 240
Sára Žáčiková 232
Veronika Richtárechová 351
Ema Muchová 278
Samuel Červený 359

Zomrelí:
Milan Petrík 82
Anton Repa 27
Jozef Šatura 193
František Chrenko
Ján Kyselica 212
Petra Kontová 288
Stanislav Červený 255
Marcel Petrík 233
Milan Ďurech 258
Jozefína Doktorová 107

Manželstvo uzavreli:
Peter Miklovič a Juliana Pásztorová
Martin Judiny a Michaela Fodorová
Stanislav Doktor a Lenka Scheerová
Dominik Gallo a Tatiana Petríková
Dušan Bydžovský a Miriam Wesserlová
Dušan Chovanec a Tatiana Mráziková
Patrik Svorada a Monika Scheerová

JUBILANTI

50 rokov:
Alena Mikulová č. 116
Dušan Petrík 61
Jozef Petrík 110
Anton Valko 355

60 rokov:
Katarína Doktorová č. 107
Božena Hostačná 162
Janka Hostačná 42
Jozef Chorvát 351
Vladimír Janík 83
Milan Judiny 92
Pavol Kováč 178
Anežka Kšiňanová 7
Ľubomír Linhart 6
Margita Ševcechová 289
Anna Zaťovičová 111

70 rokov:
Stanislav Doktor č. 2
Oľga Ďurechová 258
Mária Hostačná 35
Alojz Janík 74
Emília Judinyová 224
Anton Královič 230
Anton Malec 245
Mária Pavlová 59
Jaroslav Petrík 109
Anna Petríková 131
Ľudmila Petríková 47
Mária Petríková 145
Mária Šťastná 345

80 rokov:
Bernardína Hromníková 274
Aladár Malec 23
Mária Milovská 293
Mária Obstová 227

25. výročie sobáša
Peter a Viera Jasnickí 375
Viliam a Mária Petríkoví 144
Jozef a Mária Precháckoví 413
Juraj a Ľubica Šulhánkoví 70
Vladimír a Marcela Valkoví 299

40. výročie sobáša:
Jozef a Božena Hostační 162
Jozef a Mária Hostační 166
Dušan a Ľudmila Šťastní 234

50. výročie sobáša
Milan a Oľga Ďurechoví 258
Jozef a Margita Kováčoví 158
Ladislav a Mária Petríkoví 145

Jitka Petríková, matrikárka

RECEPT NA NOVÝ ROK

Zoberieme 12 mesiacov, poriadne ich očistíme od všetkej nenávisti, sebectva a zlomyseľnosti. Každý mesiac rozdelíme na 30 alebo 31 dielov tak, aby zásoba vystačila na celý rok. Potom každý deň pripravíme tak, že zoberieme jeden diel práce, 2 diely radosti a dobrej nálady, pridáme 3 vrchovaté lyžice optimizmu a tolerancie, čajovú lyžičku znášanlivosti, zrnko trpezlivosti, štipku taktu a úprimnosti. Všetko premiešame a bohato polejeme láskou. Takto pripravené ozdobíme kytičkou pozornosti. Podávame s milým úsmevom a dobrým slovom.

Zdroj: Internet

Vianočná nálada na domy sadá, šťastie a lásku do sŕdc nám vkladá.
Nech vždy vás sprevádza na každom kroku,
cez krásne Vianoce aj v novom roku
želá redakčná rada

LISTY • Vydáva: Obec Dubodiel • IČO: 00311537 • e-mail: obecnyurad@dubodiel.sk • www.dubodiel.sk
Redakčná rada: Mgr. Ľudmila Šťastná, Mgr. Anton Prechádzka, Jitka Petríková •
• Tlač: T-expres Trenčín • Evidenčné číslo MK SR 01-456/96RK • ISSN 1339-9209 • Náklad: 300 výtlačkov • Vydané december 2016